

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 5017200326
Dátum vydania rozhodnutia: 14.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5017200326.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Petry Príbelskej, PhD. v právnej veci žalobcu: C. A., Š. Č.. XX/X, Ž. - G. M., právne zastúpený: Advokátska kancelária Mestická, Slovíková, s.r.o., Ul. Hviezdoslavova č. 6, Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, Výsokoškolákov č. 8556/33B, Žilina, za účasti: Urbárska obec, pozemkové spoločenstvo Mojšová Lúčka, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2017/025401/Rep zo dňa 19. júna 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/74/2017-64 zo dňa 4. septembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/74/2017-64 zo dňa 4. septembra 2018 z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2017/025401/Rep zo dňa 19.06.2017, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Žilina, stavebný úrad č. 4723/2017-14029/2017-OSP-DRA zo dňa 16.03.2017 (ďalej aj „stavebný úrad“). Stavebný úrad podľa § 88 a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), nariadil žalobcovi odstránenie stavby „Rekreačný objekt“ pri Vodnom diele Žilina na pozemku register „C“ parc. č. XXX/X L. v katastrálnom území G.Š. M., v lehote do 90 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 167 ods. 1, § 168 a § 169 SSP tak, že žalobcovi, žalovanému a ďalšiemu účastníkovi náhradu trov nepriznal.

2. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného krajský súd zistil, že prvostupňový správny orgán na základe zistení štátneho stavebného dohľadu zo dňa 29.10.2013 začal konanie o dodatočnom povolení stavby „Rekreačný objekt“ pri Vodnom diele Žilina. Rozhodnutím č. 21735/2013-9484/2014-OS-BO z 24.02.2012 vyzval žalobcu, aby v lehote 90 dní preukázal, že existujúca stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom pod následkom nariadenia odstránenia stavby v zmysle § 88a ods. 2 stavebného zákona.

3. Rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 12.01.2015 o nariadení odstránenia nepovolenej stavby bolo rozhodnutím žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/011920/Rep zo dňa 02.04.2015 zrušené. V ďalšom konaní stavebný úrad rozhodnutím zo dňa 05.06.2015 vyzval žalobcu, aby v lehote 60 dní preukázal, že nepovolená stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a konanie o dodatočnom povolení stavby zároveň prerušil. Žalobca stavebnému úradu písomne oznámil,

že na šiestom zasadnutí MZ v Žiline bolo schválené rozhodnutie o zmene a doplnku k územnému plánu, ktoré sa týka predmetnej stavby, a tým aj jej dodatočného povolenia. K podaniu pripojil kópiu Všeobecne záväzného nariadenia č. 14/2015, ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 4/2012, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť Územného plánu Mesta Žilina v znení Všeobecne záväzného nariadenia č. 9/2013. Následne stavebný úrad vydal rozhodnutie č. 4723/2017-14029/2017-OSP-DRA z 16.03.2017 o nariadení odstránenia stavby, ktoré bolo napadnutým rozhodnutím žalovaného potvrdené.

4. Krajský súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia žalovaného a dospel k právnomu názoru, že z hľadiska právnej úpravy platnej a účinnej v čase rozhodovania žalovaného a prvostupňového správneho orgánu bolo potrebné posudzovaný objekt považovať za stavbu v zmysle § 43 stavebného zákona, nakoľko objekt tvorí stavebná konštrukcia, ktorá je postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorej osadenie si vyžiadalo úpravu podkladu. Stavba je založená na betónových pásoch a základových betónových pätkách, preto mal krajský súd preukázané aj naplnenie ust. § 43 písm. b) stavebného zákona.

5. Krajský súd súhlasil s názorom žalovaného, že v konaní podľa § 88a stavebného zákona bolo na žalobcovi, aby preukázal skutkovým vymedzením a dôkazmi, že posudzovaný objekt, ako nepovolená stavba, nie je v rozpore s cieľmi a zámermi územného plánovania vyjadrenými v územnoplánovacej dokumentácii a územnoplánovacích podkladoch a s verejnými záujmami chránenými podľa osobitných predpisov. Žalovaný uviedol, že stavba je v rozpore s platným Územným plánom Mesta Žilina, ktorý z hľadiska funkčného využitia tohto územia umiestnenie takýchto stavieb výslovne vylučuje. Z Územného plánu Mesta Žilina schváleného Mestským zastupiteľstvom v Žiline uznesením č. 15/2012 je zrejmé, ktoré základné, doplnkové a prípustné funkcie sú v čísle obvodu 8.42.ZBI/02, t. j. v urbanistickom obvode č. 8 okrsku č. 42 povolené, pričom medzi týmito funkciami nie je funkcia výstavby objektov pre individuálnu rekreáciu. Krajský súd konštatoval, že stavby, ktoré spĺňajú funkciu doplnujúcu šport a rekreáciu, je potrebné vnímať najmä ako objekty plniace úlohu športovorekreačnej vybavenosti územia, t. j. športovísk i rekreačných objektov verejného charakteru, ktoré slúžia pre všetkých návštevníkov tohto biokoridoru a v žiadnom prípade nie objekt pre individuálnu rekreáciu, ktorej súčasťou je nepochybne i športové využitie fyzickej osoby.

6. Krajský súd ďalej uviedol, že na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane použijú ustanovenia o stavebnom povolení. Dokumentácia predložená stavebníkom na účely vydania stavebného povolenia musí spĺňať podmienky v čase jej prieskumu podľa § 62 ods. 1 stavebného zákona, t. j. v čase vydania správnych rozhodnutí v inštančnom postupe. Ak v tom čase bola v rozpore s územným plánom, správne orgány na túto skutočnosť museli prihliadnuť.

Krajský súd, s poukazom na právny názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/248/2008 zo dňa 23. júna 2009 uviedol, že konanie podľa § 88a stavebného zákona, a teda aj súlad nepovolenej stavby s územnoplánovacou dokumentáciou je potrebné posudzovať s územným plánom platným a účinným v čase rozhodovania o dodatočnom povolení stavby a nie v čase fyzickej realizácie stavby.

7. K námietkam žalobcu, že časť súkromného pozemku Urbárskej obce, pozemkového spoločenstva má prenajatú práve za účelom výstavby rekreačnej chaty, že stavebná inšpekcia začala konať až v roku 2014, hoci chata bola realizovaná v roku 2011 spolu s ohlásením stavby na príslušnom stavebnom úrade a že po celú dobu od realizácie až do začatia konania žalobca nebol informovaný o vybavení ohlásenia, krajský súd uviedol, že nečinnosť stavebného úradu ho v žiadnom prípade neoprávňovala na realizáciu stavby bez stavebného či iného povolenia v zmysle stavebného zákona. Žalobca nemohol nadobudnúť presvedčenie, že sa nejedná o stavbu len z toho dôvodu, že hoci stavbu ohlásil, odpoveď zo stavebného úradu nedostal. Podľa názoru krajského súdu uvedené práve dokazuje, že žalobca mal za to, že sa o stavbu jedná, pretože ohlásenie drobnej stavby podal.

8. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd i námietku žalobcu o diskriminačnom postupe žalovaného vo veci riešenia celkovej situácie rekreačných chát pri Vodnom diele Žilina. Uviedol, že mu je z jeho úradnej činnosti (napr. vo veci vedenej Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 20S/159/2015) známy postup žalovaného, ktorý za obdobnej skutkovej situácie voči žalobcovi postupoval totožne ako vo veci, ktorá je predmetom tohto súdneho konania. O diskrimináciu by podľa názoru krajského súdu išlo vtedy, ak by voči inému vlastníkovi stavby bolo začaté administratívne konanie o dodatočné povolenie stavby a za totožných skutkových okolností by inému vlastníkovi stavebný úrad dodatočne stavbu rekreačnej chaty povolil.

2.

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

10. Žalobca nesúhlasil so záverom krajského súdu, že nespĺnil požiadavky stavebného zákona a správneho orgánu na vydanie dodatočného stavebného povolenia, najmä nepreukázal, že stavba je v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou. Poukázal na diskriminačný postup žalovaného vo veci riešenia celkovej situácie rekreačných chát pri Vodnom diele Žilina, s odkazom na odlišné stanovisko JUDr. Eriky Čanádyovej vo vecne a právne totožnej veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 20S/118/2015. Žalobca uviedol, že hoci sa v oblasti nachádza množstvo rekreačných chát a objektov, konanie o dodatočnom povolení stavby bolo v rámci šetrenia stavebnou inšpekciou začaté len proti niekoľkým. Stavebná inšpekcia začala konať až v roku 2013, hoci chaty boli realizované v rokoch 2010-2011, spolu s ohlásením stavieb na príslušnom stavebnom úrade, pričom chatári, t. j. ani žalobca neboli informovaní o vybavení ich ohlásenia. Žalobca uviedol, že v čase začatia konania o dodatočnom povolení stavby na základe podnetu stavebnej inšpekcie predložil súhlasné stanoviská všetkých dotknutých orgánov, s výnimkou súladu s územným plánom prijatým Mestom Žilina dňa 20.02.2012.

11. Žalobca ďalej uviedol, že rekreačnú chatu postavil na súkromnom pozemku so súhlasom prenajímateľa v zmysle nájomnej zmluvy zo dňa 02.01.2011, v čase keď nebol v konečnej podobe schválený ani pôvodný územný plán. Chata stojí mimo verejnej rekreačnej zóny a mimo manipulačného priestoru pre opravy, údržbu a povodňovú aktivitu nad 10m od brehovej čiary. Žalobca nesúhlasil so záväznými časťami územného plánu Mesta Žilina, vyhlásenými VZN č. 4/2012, podľa ktorých sú rekreačné chaty súčasťou brehovej a izolačnej zelene rieky Váh a konštatoval, že realizáciou plánovaného zámeru Mesta Žilina by došlo k nezákonnému a zjavne neprímeranému zásahu do vlastníckych a užívacích práv a k bezprecedentnému stavu. Poukázal na zohľadnenie záujmov členov pozemkového spoločenstva Urbárska obec o zachovanie umiestnených rekreačných chatiek a zdôraznil, že rekreačná chata nemá charakter stavby. Žalobca mal za to, že Mesto Žilina musí pri vypracovaní územného plánu ako aj pri vydávaní rozhodnutí v rámci stavebného konania rešpektovať vlastnícke práva súkromných osôb v súlade s čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky, správnym poriadkom a ďalšími právnymi predpismi.

12. Žalobca navrhol priznať odkladný účinok kasačnej sťažnosti z dôvodu reálnej obavy, že žalovaný správny orgán nariadi nútený výkon rozhodnutia v stanovenej 90-dňovej lehote od právoplatnosti rozhodnutia, čím mu vznikne závažná ujma. Uviedol, že odkladný účinok kasačnej sťažnosti nie je v

rozpore s verejnými záujmami, pretože nie je predpoklad, že by sa pozemky, ktoré sú vo vlastníctve súkromných osôb a ktoré spravuje Urbárska obec, pozemkové spoločenstvo začali využívať na účely Mesta Žilina.

13. Žalovaný a ďalší účastník konania sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu písomne nevyjadrili.

3.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

15. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

18. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

19. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

20. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2015//011920/Reo zo dňa 02.04.2015 zrušil rozhodnutie stavebného úradu (Mesto Žilina) č. 21735/2013-1095/2015-OS-BO zo dňa 12.01.2015 o nariadení odstránenia stavby žalobcu „Rekreačný objekt“. Pri Vodnom diele na pozemku register „C“ parc. č. XXX/XXX L., katastrálne územie G. M. a vec vrátil stavebnému úradu na nové prejednanie a rozhodnutie. Stavebný úrad následne vyzval žalobcu, aby preukázal, že nepovolená stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, najmä že umiestnenie stavby je v súlade s platným schváleným Územným plánom Mesta Žilina č. 15/2012 a jeho záväznými časťami vyhlásenými VZN č. 4/2012 a jeho doplnkami. Žalobcu upozornil, že ak nebudú požadované prílohy predložené rozhodne podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona o odstránení stavby.

21. Stavebný úrad rozhodnutím č. 4723/2017-14029/2017-OSP-DRA zo dňa 16.03.2017 opätovne nariadil žalobcovi podľa § 88a ods. 2 zákona stavebného zákona odstránenie nepovolenej stavby „Rekreačný objekt“ na pozemku register „C“ parc. č. XXX/XXX L., katastrálne územie G. M..

22. Rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2017/005401/Rep zo dňa 19.06.2017 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a rozhodnutie stavebného úradu potvrdil konštatujúci zákonnosť postupu a rozhodnutia o nariadení odstránenia nepovolenej stavby.

23. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalovaného je rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/74/2017-64 zo dňa 04.09.2018, ktorým súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti

rozhodnutia žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

24. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

4.

25. Podľa § 43 ods. 1 stavebného zákona, stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa rozumie a) spojenie pevným základom, b) upevnenie strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ v zemi alebo o inú stavbu, c) ukotvenie pilótami alebo lanami s kotvou v zemi alebo na inej stavbe, d) pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia, e) umiestnenie pod zemou.

26. Podľa § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami.

27. Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona, stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

28. Podľa § 88a ods. 1 veta prvá stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi.

29. Podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

5.

30. Kasačný súd potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

31. Stavebný zákon v odseku 1 § 88 taxatívnym spôsobom vymenúva dôvody, pri existencii ktorých je stavebný úrad povinný nariadiť odstránenie stavby, pričom konanie v týchto prípadoch začína vždy zo zákona. V ust. § 88 ods. 1 písm. b) stavebný zákon rieši stavby nepovolené, t.j. ktoré boli postavené bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, ako aj stavby podliehajúce ohlášeniu, a ktoré sa nedajú

zdokumentovať kladným písomným oznámením stavebného úradu. Zároveň sa ale pripúšťa ich dodatočné povolenie v prípade, že nie sú v rozpore s verejným záujmom. Či je nepovolená stavba v rozpore s verejným záujmom sa musí preukázať v konaní podľa § 88a stavebného zákona. Podľa odseku 1 prvej vety § 88a stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia (ohlásenia stavebnému úradu) alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi. V prípade, ak vlastníka stavby požadované doklady nepredloží, alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejnými záujmami, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby (§ 88a ods. 2).

32. Podľa ust. § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

33. Kasačný súd v súlade s citovaným ustanovením § 464 ods. 1 SSP poukazuje na svoj skorší rozsudok sp. zn. 4Sžk/34/2018 zo dňa 05. februára 2019, z odôvodnenia ktorého uvádza nasledovné :

„17. V súvislosti s námietkou sťažovateľa týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia charakteru posudzovanej stavby - rekreačného objektu, odstránenie ktorej bolo sťažovateľovi nariadené a nesprávneho posúdenia súladu stavby s verejným záujmom, krajským súdom i správnymi orgánmi, kasačný súd poukazuje na skoršie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne podobných veciach, týkajúcich sa preskúmania zákonnosti rozhodnutí žalovaného správneho orgánu o nariadení odstránenia stavieb - rekreačných objektov, nachádzajúcich sa pri Vodnom diele Žilina v katastrálnom území G. M., podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona (rozsudok sp. zn. 6Sžo/26/2016 zo dňa 23. novembra 2017, rozsudok sp. zn. 3Sžk/6/2016 zo dňa 24. januára 2018, rozsudok sp. zn. 7Sžo/61/2016 zo dňa 25. apríla 2018, rozsudok sp. zn. 8Sžo/37/2016 zo dňa 31. mája 2018).

18. Z aktuálnej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky je kasačnému súdu taktiež známe, že uznesením sp. zn. I. ÚS 254/2018 zo dňa 18. júla 2018 ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/61/2016 z 25. apríla 2018 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/69/2015 zo 6. apríla 2016 ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Rovnako uznesením sp. zn. III. ÚS 405/2018 zo dňa 13. novembra 2018 Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/37/2016 z 31. mája 2018 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20S/159/2016 z 8. marca 2016 z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. V oboch prípadoch sa ústavný súd s dôvodmi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky plne stotožnil a považoval ich za ústavne akceptovateľné.

19. Vzhľadom na vyššie citované rozhodnutia vyhodnotil kasačný súd námietku sťažovateľa, týkajúcu sa nesprávnej interpretácie § 43 ods. 1 stavebného zákona a jeho nesprávnej aplikácie na zistený skutkový stav v danej veci, ako nedôvodnú. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného a z fotodokumentácie nachádzajúcej sa v administratívnom spise kasačný súd zistil, že rekreačný objekt, ktorý je drevenej konštrukcie, je umiestnený na upravenom teréne, zo zadnej časti ktorého boli vykonané terénne úpravy - odkopanie časti svahu, čím sa vytvorila plocha na osadenie objektu. Svah je zabezpečený proti zosunu pletivom. Vzhľadom na absenciu legálnej definície slovného spojenia „úprava podkladu“, kasačný súd poukazuje na právny názor uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/61/2016 zo dňa 25. apríla 2018, v zmysle ktorého „uvedené možno na účely stavebného zákona

vyložiť tak, že sa jedná o prispôsobenie podkladu bez ohľadu na rozsah tak, aby čo najviac funkčne a technicky zodpovedal následnému umiestneniu stavby“. Nakoľko rekreačný objekt sťažovateľa je stavebnou konštrukciou, osadenie ktorej si vyžadovalo úpravu podkladu a terénne úpravy, považoval kasačný súd záver správnych orgánov a krajského súdu, že ide o stavbu v zmysle § 43 ods. 1 stavebného zákona za správny.

20. V súvislosti s námietkou sťažovateľa týkajúcou sa nesprávneho posúdenia nesúlady stavby vo vlastníctve sťažovateľa s verejnými záujmami, kasačný súd uvádza, že stavebný úrad nariadil odstránenie stavby - rekreačného objektu na základe rozporu umiestnenia stavby so záväznou časťou územného plánu Mesta Žilina. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný sa náležite a podrobne venoval posúdeniu súladu stavby s verejnými záujmami s poukazom na územný plán Mesta Žilina schválený Mestským zastupiteľstvom v Žiline dňa 20.02.2012. Podľa názoru žalovaného je z územného plánu zrejmé, ktoré základné, doplnkové a prípustné funkcie sú v čísle obvodu 8.42.ZBI/02, t. j. v Urbanistickom okrsku č. 48 - Mojšova Lúčka povolené. Nepřípustnou funkciou sú iné ako základné, doplnkové a prípustné funkcie vyplývajúce z územného plánu, pričom v danom prípade na vymedzenom území prípustnými funkciami je zriaďovanie odpočinkových plôch s drobnou architektúrou, výtvarných diel, detských ihrísk a pod., tiež zariadení pešej a cyklistickej dopravy a technického vybavenia, základnými funkciami sú jestvujúce zariadenie verejného stravovania a funkcie doplnujúce šport a rekreáciu, zeleň izolačnú a ekostabilizačnú. Doplnkovú funkciu majú len detské ihriská, pešie a cyklistické chodníky, drobná architektúra. Medzi takýmito funkciami nie je funkcia výstavby objektov pre individuálnu rekreáciu. Kasačný súd poukazuje i na skoršie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/37/2016 zo dňa 31. mája 2018 (R 56/2018), v ktorom tam konajúci senát vyslovil záver, že „stavby, ktoré spĺňajú funkciu doplnujúcu pre šport a rekreáciu, treba vnímať ako objekty plniace úlohu športovorekreačnej vybavenosti územia, t. j. športovísk a rekreačných objektov verejného charakteru, ktoré slúžia pre všetkých návštevníkov tohto biokoridoru a v žiadnom prípade nie ako objekt pre individuálnu rekreáciu“.

21. Podľa názoru kasačného súdu je územnoplánovacia dokumentácia Mesta Žilina v zmysle stavebného zákona záväzným podkladom pre rozhodovanie stavebného úradu v stavebnom konaní, t. j. aj v konaní o dodatočnom povolení stavby. Kasačný súd má za to, že v konaní o dodatočnom povolení stavby nie je možné pripustiť miernejšie kritériá, ako sú vyžadované na riadne povolenie stavby. Pokiaľ musí určité podmienky splniť žiadateľ o vydanie stavebného povolenia podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona, resp. podmienky pre písomné ohlásenie uskutočnenia stavby podľa § 57 ods. 1 stavebného zákona, musia byť prinajmenšom rovnaké požiadavky kladené na stavebníka, ktorý nerešpektoval stavebný zákon a až dodatočne žiada o zlegalizovanie nepovolennej stavby.

22. Tvrdenie sťažovateľa, že stavbu realizovanú v roku 2011 riadne ohlásil na príslušnom stavebnom úrade, vyhodnotil kasačný súd ako účelové, nakoľko písomné ohlásenie uskutočnenia stavby spolu s predložením zákonom stanovených dokladov z obsahu administratívneho spisu nevyplýva a v konaní tvrdenú skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal. Kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že i v prípade preukázania tejto skutočnosti sťažovateľom, samotné písomné ohlásenie uskutočnenia stavby stavebnému úradu a nečinnosť stavebného úradu neoprávňuje stavebníka na realizáciu stavby, pokiaľ mu nebolo v zmysle § 57 ods. 2 stavebného zákona zo strany stavebného úradu písomne oznámené, že nemá proti jej uskutočneniu námietky.

23. Na základe uvedeného sa kasačný súd stotožnil s názorom krajského súdu, že pre posúdenie veci je irelevantné, kedy k postaveniu stavby došlo, keďže konanie podľa § 88a stavebného zákona, a teda aj súlad nepovolennej stavby s územnoplánovacou dokumentáciou je potrebné posudzovať s územným plánom Mesta Žilina platným a účinným v čase konania o dodatočnom povolení stavby a nie v čase fyzickej realizácie stavby. Kasačný súd poukazuje i na záver Ústavného súdu Slovenskej republiky prijatý v uznesení sp. zn. I. ÚS 254/2018 zo dňa 18. júla 2018, v zmysle ktorého „... argumentácia sťažovateľa, že ak bola stavba na pozemok umiestnená pred tým, ako bol prijatý územný plán mesta Žilina, nemôže byť s týmto v rozpore, je neakceptovateľná. Pri posúdení, či je stavba v súlade s územným plánom, nie je možné vychádzať z toho, že stavba bola postavená pred prijatím územného plánu, keďže ide o stavbu postavenú bez stavebného povolenia“.

24. Podľa názoru kasačného súdu z § 88 písm. b) v spojení s § 88a ods. 1 stavebného zákona jednoznačne vyplýva, že dodatočne možno povoliť len takú stavbu, ktorá nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou. Kasačný súd zároveň uvádza, že konanie o žalobe o preskúmanie

rozhodnutia správneho orgánu o odstránení stavby a následne konanie o kasačnej sťažnosti neslúži k posudzovaniu verejného záujmu na úprave pomerov v území a k posúdeniu rovnováhy medzi verejným záujmom na tejto regulácii a právami sťažovateľa. Sťažovateľ, ktorý uskutočnil stavbu v rozpore so stavebným zákonom, sa dostal do procesnej situácie, v ktorej mal sám preukázať súlad stavby s verejným záujmom. Pretože v konaní o dodatočnom povolení stavby tento súlad nepreukázal, považoval kasačný súd rozhodnutie správneho orgánu o odstránení stavby za správne. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že pre posúdenie veci je námietka sťažovateľa spochybňujúca obsah územného plánu Mesta Žilina irelevantná, nakoľko ju mal uplatniť včas a v príslušnom konaní.

25. K tvrdeniu sťažovateľa o nerešpektovaní vlastníckeho práva súkromných osôb pri vypracovaní územného plánu v súlade s čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a aj pri vydávaní rozhodnutí v rámci stavebného konania kasačný súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 405/2018 zo dňa 13. novembra 2018, v ktorom ústavný súd k namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 20 ústavy, po preskúmaní rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne podobnej veci sp. zn. 8Sžo/37/2016 zo dňa 31. mája 2018 konštatoval, že „medzi napadnutým rozsudkom a tvrdeným porušením základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 1 dodatkového protokolu neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by zakladala možnosť vysloviť porušenie týchto práv po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, v dôsledku čoho ju pri predbežnom prerokovaní aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde“.

26. Zároveň kasačný súd poukazuje aj na právny názor vyslovený v uznesení Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 04. marca 1999, sp. zn. III. ÚS 403/98, publ. pod č. 19 sv. 13 SbNU, podľa ktorého: „Vlastnícke právo je absolútnym právom, ktoré pôsobí erga omnes. Ochranu je mu však možné poskytnúť iba vtedy, ak bolo nadobudnuté v súlade so zákonom. Je nepochybne potrebné vo verejnom záujme regulovať výstavbu v záujme zachovania životného prostredia, či iných všeobecne uznávaných hodnôt, teda v záujme práv ostatných občanov. Dodatočné povolenie neoprávnenej stavby by mohlo byť chápané ako precedens a byť návodom pre ostatných, ako obísť zákon“.

27. Záverom kasačný súd dodáva, že poukázanie sťažovateľa na odlišné stanovisko JUDr. Eriky Čanádyovej vo vecne a právne totožnej veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 20S/118/2015 považuje za právne irelevantné, pretože uvedený rozsudok nie je predmetom kasačného konania v tejto veci. Navyše predmetný rozsudok bol potvrdený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn. 6Sžo/26/2016 zo dňa 23.11.2017.

34. S poukazom na vyššie uvedené právne závery, kasačný súd i v prejednávanej veci dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná, a preto ju v zmysle § 461 SSP zamietol.

35. K návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd uvádza, že odkladný účinok kasačnej sťažnosti možno priznať v prípadoch, ktoré nie sú uvedené v § 446 ods. 2 SSP, iba na návrh sťažovateľa, resp. opomenutého sťažovateľa, pričom podmienkami priznania odkladného účinku sú hrozba závažnej ujmy pre sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa a skutočnosť, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Nakoľko verejný záujem nie je v právnych predpisoch definovaný, závisí posúdenie rozporu s verejným záujmom od okolností jednotlivého prípadu.

36. Vzhľadom na záver kasačného súdu o zákonnosti postupu a rozhodnutia správnych orgánov o nariadení odstránenia rekreačného objektu vo vlastníctve žalobcu z dôvodu nepreukázania súladu nepovolenej stavby s verejným záujmom, prejavovým v schválenom a platnom územnom pláne Mesta Žilina, kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 SSP zamietol.

6.

37. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov tohto konania, keďže žalobca (sťažovateľ) nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania nárok na náhradu trov konania v danom prípade zo zákona nevyplýva.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednohlasne (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. januára 2020

JUDr. Nora HALMOVÁ, v.r.,
predsedníčka senátu
JUDr. Jana ZEMKOVÁ PhD., v.r.
sudkyňa
JUDr. Petra PRÍBELSKÁ, PhD., v.r.
sudkyňa
Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Pudmarčíková

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.